

11 Ще поменѣвамъ дѣлата на-Господа : ви, ще поменѣвамъ първите чѣдеса Твои.

12 И ще са побѣвамъ въ сичките дѣла Твои, и за дѣланіята Твои ще са размышлявамъ.

13 Боже, во святилището (е) пѣтько Твой : Кой Богъ (е така) великъ, каквото Богъ (нашъ) ?

14 Ты (си) Богъ Който твърдишъ чѣдеса : показалъ си междѹ людѣте силата Твоя.

15 Избавилъ си съ мышцата (Твоя) людѣте Твои, синовете на-Іакова и Іосифа. Дѣла Твоя.

16 Водите Те видѣха, Боже, водите Те видѣха, (и) убоахася : смѣтихася и бездните.

17 Преливавѣ водно изліаха оублаците : гласъ дадохъ некесата : и стрѣлыте разлитнахася.

18 Гласо на-гърменѣто Ти (бѣ) въ (невеснота) околностъ : просвѣтиха свѣтковиците вселенната : запоклатисе и трепетна быде землата.

19 Чрезъ морето (е) пѣтько Твой, и пѣтеките Твои въ воды многи : и стезыте Ти не се познаватъ.

20 Наставилъ си както овцы людѣте Твои, чрезъ рѣка Моѹсеова и Ааронова.

ПОДЛОЖЪ 63.

(Несповѣдце повѣствува вратѣ за людѣте Иерантелски, и за благостынците, които Богъ показе въ разни времена на тия людѣ.)

Масхила Ісафозъ.

ПОГЛУШАЙТЕ, людѣ мои, законатъ мой : преклонете ушите ви въ словесата на-устата ми.

2 Ще отворимъ въ приказкѣ устата ми : ще изговоримъ нѣща достопамятни, (които быдоха) ѿ начало :

3 Келкото чѣхмѣ и познахмѣ, и ващите наши извѣстиха намъ.

4 Не чѣмъ да (ги) потанимъ ѿ чадата имъ